

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 i ust. 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ lub zasady pewności prawa, poszanowania praw nabytych oraz zasady skuteczności prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu – takiemu jak to będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – zgodnie z którymi pierwsza waloryzacja uposażenia spoczynkowego tej grupy urzędników, którzy byli uprawnieni do uposażenia spoczynkowego (emerytury łącznej zgodnie z Pensionsgesetz 1965 – ustawą o emeryturach z 1965 r.) najpóźniej od dnia 1 grudnia 2021 r., powinna zostać przeprowadzona dopiero ze skutkiem od dnia 1 stycznia drugiego roku kalendarzowego następującego po nabyciu uprawnień do uposażenia spoczynkowego, natomiast pierwsza waloryzacja uposażenia spoczynkowego dla grupy urzędników, którzy byli lub będą uprawnieni do uposażenia spoczynkowego (emerytury łącznej zgodnie z Pensionsgesetz 1965 – ustawą o emeryturach z 1965 r.) dopiero od dnia 1 stycznia 2022 r., powinna zostać przeprowadzona ze skutkiem już od dnia 1 stycznia pierwszego roku kalendarzowego następującego po nabyciu uprawnień do uposażenia spoczynkowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di
Bologna (Włochy) w dniu 7 lutego 2022 r. – BU/Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà
civili e l’Immigrazione – Unità Dublino**

(Sprawa C-80/22)

(2022/C 158/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Bologna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BU

Druga strona postępowania: Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità Dublino

Pytania prejudycjalne

1) Jakie są skutki prawne na gruncie prawa Unii Europejskiej w przypadku naruszenia przez państwo wnioskujące, w ramach procedury wtórnego przejęcia na podstawie art. 18 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r.⁽¹⁾, obowiązku informacyjnego ustanowionego w art. 4 lub obowiązku przeprowadzenia indywidualnej rozmowy z wnioskodawcą zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia, a w szczególności czy art. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 należy interpretować:

- w ten sposób, że niedoręczenie ulotki informacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 2, osobie znajdującej się w sytuacji opisanej w art. 23 rozporządzenia lub brak przeprowadzenia indywidualnej rozmowy z wnioskodawcą w rozumieniu art. 5 rozporządzenia przesądza o samej o nieusuwalnej niezgodności z prawem decyzji o przekazaniu i o wynikającym z tego przypisaniu odpowiedzialności za rozpoznanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez wnioskujące państwo członkowskie?;
- czy też w ten sposób, że niezgodność z prawem decyzji o przekazaniu jest uzależniona od podniesienia i wykazania, że wynik postępowania byłby inny, gdyby organ państwa wnioskującego wykonał obowiązki ustanowione w art. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 604/2013?;
- czy też w ten sposób, że organ państwa wnioskującego nie jest w żadnym wypadku zobowiązany zapewnić cudzoziemcowi, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie przekazania do państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, gwarancji w zakresie informacji i uczestnictwa przewidzianych w art. 4 i 5 rozporządzenia UE 604/2013?

2) Czy art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 604/2013, sam lub w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej:

- należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nakłada obowiązek zapewnienia gwarancji ustanowionych w art. 4 i 5 rozporządzenia cudzoziemcowi, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie przekazania do innego państwa członkowskiego, ponieważ służy on ochronie prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzji o przekazaniu?;

- w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej – czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że sąd rozpatrujący środek zaskarżenia w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji o przekazaniu na podstawie art. 27 rozporządzenia UE 604/2013 jest uprawniony do ponownej oceny co do istoty decyzji, w drodze której organ administracji państwa, do którego skierowano wniosek, uznał swoją odpowiedzialność za rozpatrzenie złożonego przez wnioskodawcę wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, stosując kryteria odpowiedzialności określone w rozdziale III rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).